

PŁYWAŁKA

Rocznie 24 mk., półrocznie 12 mk., kwartalnie 6 mk., miesięcznie 2 mk.

Numer pojedynczy 20 fenigów.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.

WYCHODZI GODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE.

Naznaczam ob. Kazimierza Gayczaka, dyrektora Elektrowni w Sosnowcu, tymczasowym zarządcą państwowym przedsiębiorstwa rządowego pod nazwą „Wodociąg Państwowy w Czeladzi” (Reichswasserleitung) i upoważniam do objęcia i prowadzenia wszystkich spraw, związanych z powyższym przedsiębiorstwem.

Minister Przemysłu i Handlu

(—) J. Iwanowski.

Naczelnik Wydziału Zarządów Państwowych

(—) St. Bystydziński.

Warszawa, dnia 7 grudnia 1918 r.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 5 grudnia 1918 r. zamianował dra Jana Urbańskiego Szefem Sekcji Poczutowo-Administracyjnej w Ministerstwie Poczty i Telegrafów;

— Wacława Alchimowicza—Sędzią Okręgowym;
— Tadeusza Stanisława Adama Krassowskiego—Sędzią Okręgowym;

— Adama Sułowskiego—podprokuratorem przy Sądzie Apelacyjnym;

— Jana Krajewskiego—Kukieła—Wiceprezesem Sądu Apelacyjnego w Warszawie;

— Inż. Konstantego Jakimowicza, Kierownika Sekcji budowlano-technicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych—Szefem Sekcji budowlano-technicznej;

— Inż. Franciszka Sokala—Szefem Sekcji w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej;

— Feliksa Turowicza—Szefem Sekcji w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej.

DZIAŁ NIURZĘDOWY.

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zamierzając założyć średnią szkołę górniczą w Dąbrowie, zgłasza niniejszym konkurs na stanowisko Kierownika tejże.

Za posiadających pełne kwalifikacje będą uważani ci kandydaci, którzy posiadają dyplomy z ukończenia studiów wyższych i gruntowną znajomość praktyczną zawodu.

Do podania załączyć należy przebieg życia, dokumenty stwierdzające dokładnie i autentycznie przebieg studiów, kopje świadectw, stwierdzające praktykę zawodową (i nauczycielską). W podaniu należy zaznaczyć przynależność państwową oraz podać ewentualnie nazwiska i adresy osób, na których opinję kandydat może się powołać.

Warunki płacy zostaną omówione z wybranymi kandydatami.

Podania składać należy do Sekcji Szkolnictwa Zawodowego w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (Aleje Ujazdowskie Nr. 37) do dnia 1-go stycznia 1919 r.

Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych, wykluczające od wojska młodzież, nie mającą lat ośmiastu, żądające od ochotników, nie mających lat dwudziestu jeden, zezwolenia rodziców, a przede wszystkim obstrzające warunki fizyczne przyjmowania do wojska, w celu uwolnienia armii od balastu,

zalegającego szpitala wojskowe, sprawiło, iż przeważna ilość uczniów szkół średnich na przyjęcie do armii liczyć nie może. Wobec tego, młodzież ta obowiązana jest powrócić bezzwłocznie do szkół, niedopuszczalnym jest bowiem, aby z powodu wstąpienia do wojska pewnej jej części marnował się bezcelowo cały ogół młodzieży i to w chwili, gdy przygotowanie jaknajliczniejszych zastępów przyszłych pracowników inteligentnych jest tak żywotnym interesem powstającego państwa. Niesłużący w wojsku mają się stawić bezzwłocznie w swych szkołach. Ci, którzy nie stawią się najpóźniej 15 grudnia, nie będą już w tym roku do szkoły przyjęci.

(—) Tadeusz Łopuszański,

Szef Sekcji Szkolnictwa Średniego.

Z Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów zawiadamia, że z dniem 16 grudnia ani marki niemieckie, ani pocztówki bez nadruku: „Poczta Polska” przyjmowane nie będą; natomiast po dniu 15 grudnia nowe marki pocztowe i pocztówki sprzedawane będą we wszystkich urzędach pocztowych oraz sklepach tych tylko, które otrzymają koncesję.

Kronika polityczno-społeczna.

Przemówienia Komendanta. W niedzielę do Komendanta przybyły delegacje P. P. S. i Stronnictwa Ludowego, aby wyrazić swą cześć i zaufanie. Komendant delegacjom odpowiedział:

„Moi panowie! Dziękuję wam za zaufanie do mnie, jakiemu dajecie wyraz w imieniu ludu pracującego.

Najważniejszym dążeniem moim w obecnym czasie jest zwolnienie sejmu.

W Polsce wszyscy krzyczą, iż posiadają większość. Dopiero jednak sejm wyjaśni i ustali, gdzie jest ta większość i czego ona chce.

Moi panowie, jestem zdecydowany siebie i wojsko podporządkować woli narodu, wyrażonej przez sejm.”

Z Rady Miejskiej. Na posiedzeniu wczorajszym przewodniczył prezes Rady, sędzia Ignacy Baliński. Zawiadomienie przesłane do radnych przez prezesa z zaznaczeniem, że każdy dzień zwłoki w załatwieniu spraw taryfy tramwajowej powoduje dla miasta 25,000 mk. straty, poskutkowało o tyle, że na posiedzenie wczorajsze przybyła potrzebna do powzięcia uchwały liczba radnych. W dalszym ciągu dyskusji w sprawie taryfy tramwajowej przemawiało kilku radnych; ostatni zabierał głos inż. A. Kühn, który zbijał wywody radnych, używając bardzo wymownych argumentów w obronie wniosku magistratu.

W głosowaniu rada miejska uchwaliła niemal w całości wniosek magistratu, a mianowicie: znieść dwie klasy, ustanowić cenę biletu tramwajowego w wysokości 30 fenigów, powiększyć przestrzeń przejazdu do 5 klm., wprowadzić ulgową taryfę po 15 fenigów za przejazd w godzinach rannych wagonami, wychodzącymi przed 8-mą zrana z początkowych stacji, dla młodzieży szkolnej wprowadzić bilety 15-fenigowe bez ograniczenia co do godzin, ceny biletu rocznego podnieść do 360 mk. Co do biletów ulgowych dla pracowników miejskich, rada miejska w zasadzie uchwaliła je wprowadzić, nie określając jednak ceny tych biletów. Nowa taryfa tramwajowa obowiązująca będzie od dnia dzisiejszego do dnia 1 lipca 1919 roku, poczem stosownie do wyniku, jaki przyniesie w zastosowaniu, rada miejska powzięła dalszą uchwałę.

Następnie odczytane zostało sprawozdanie komisji specjalnej, wybranej w dniu 21 ub. m. dla zbadania wraz z delegatami robotników żądań robotników miejskich (sprawozdanie odczytał r. Korwin-Krukowski). Komisja ta po zbadaniu zarzutów przysłała do przekonania:

1-o. Że zarzuty stawiane burmistrzowi Świdwie są bezpodstawne a częściowo skierowane zostały przeciwko niemu wskutek nieporozumienia.

2-o. Co do pana Markiewicza, zarządzającego miejskim zakładem dezynfekcyjnym, komisja stwierdziła bezpodstawność czynionych mu zarzutów, zaś delegat robotni-

ków miejskich cofnął w imieniu delegatów robotników miejskich żądanie usunięcia p. Markiewicza.

3-o. Wobec wyjazdu z Warszawy p. Iskiego, dyrektora Wydziału zaopatrywania, komisja otrzymać nie mogła odpowiedzi jego na postawione zarzuty i musiała docho-

dzenie zawiesić.

4-o. Faktu, że p. Sokal groził aresztowaniem, komisja ustalić nie może, wobec sprzeczności zeznań świadków. Z innych zarzutów niektóre nie zostały udowodnione, inne zaś tłumaczą się pewną, nieraz niewątpliwie zbyt surową służbiistością.

5-o. W sprawie p. inż. Leszka Gembarzewskiego, zarządzającego wydziałem wodociągów i kanalizacji, komisja jedynie stwierdziła fakt, iż p. Gembarzewski przypomniał delegatowi Ziębiickiemu, że w roku 1905 było w mocy p. Gembarzewskiego spowodować uwięzienie Ziębiickiego, wobec żądania władz rosyjskich podania nazwisk organizatorów strajku. Wystąpienie p. Gembarzewskiego uważa za niewłaściwe.

6-o. W sprawie żądania przyjęcia z powrotem wydalonego strażaka, Paciorka, komisja uznała, że zastosowano karę zbyt surową i że usuniętego strażaka należałoby przyjąć z powrotem.

Wobec powyższego komisja proponuje radzie miejskiej:

1) Dymisji burmistrza Świdwie nie przyjąć.
2) Materjały i opinie komisji, dotyczące zarzutów postawionych wyżej wymienionym urzędnikom, przekazać magistratowi.

W dyskusji zabierali głos: rr. ks. Szkopowski, Łypacewicz, Berenson, Zieliński, Zbrowski. Prezydent Drzewiecki wyjaśniał stanowisko magistratu wobec pracowników. Pomimo całej swej zyczliwości dla pracowników miejskich magistrat czuje się w obowiązku wdrażać w nich przesławienie, iż służą interesom miasta. Magistrat może za spakając ich słuszne żądania tylko w granicach interesów ogółu ludności. Nadmierne faworyzowanie i uprzywilejowanie pracowników miejskich, z krzywdą ludności spotkałoby się z ogólnym protestem. Wojna wytworzyła koniunkturę, iż niestety magistrat nie jest w możności zadowolnić całkowicie nawet słusznych żądań swych pracowników. Na tem tle wynikają konflikty. Częstokroć jednak żądania pracowników przewyższają normy możliwe do zaspokojenia wobec istniejących warunków żywnościowych. Klasyfikującym tego przykładem są żądania pracowników piekarskich, aby im udzielano dziennie 8 funtów chleba, t. j. 12 razy więcej, niż otrzymuje przeciętny obywatel miasta. Radny Korwin-Krukowski ilustruje procedurę śledczą komisji, w której materiał dowodowy okazał się tak niezmiernie ubogi, że częstokroć komisja nie mogła ustalić istoty zarzutu, aczkolwiek czerpano fakty aż z przed 1915 r. Rada przystępuje do głosowania wniosków, które przyjęto jednogłośnie przy 2-ech głosach, wstrzymujących się od głosowania (rr. Łypacewicz i A. Sliwiński).

Skład rady naczelnej na zabór pruski. Księstwo Poznańskie: poseł Władysław Seyda, poseł Trampezyński, poseł Nowicki, ks. prałat poseł Stychel, ks. poseł Lisiecki, nauczyciel Kłos, Wacław Cegielka—Poznań, Jan Cwiński—Bydgoszcz, Swiniarski—Gniezno, Marcin Kupczyk—Wysoka, Jan Posady—Szymborze, Tomasz Frąckowiak—Jankowo, pani Turnowa—Słomowo, Zofia Sokolnicka—Poznań, gospodarz Grzesiński—Wławie, dr. Szułdrzyński—Bolechowo, dr. Władysław Grabski—Kurew, dr. Mieczysław Chłapowski—Sobiejuchy, dr. Krysiewicz, dr. Meissner, dr. Wierusz—Dolsk, Karol Rzepceki, Władysław Mieczkowski, malarz Kujawski—Srem, Bernard Chrzanoski, kupiec Donaj—Kościan, Kasprzewicz—Gniezno (zastępcy: Bohd. Hulewicz i Miecz. Paluch).

Prusy królewskie: dr. Karasiewicz—Tuchola, dr. Pełczyński—Wysoka, ks. dr. Wolszlagier—Pieniążkowo, ks. Mańkowski, p. Szumanówna—Toruń, Józef Czyżewski—Gdańsk, Korzeniewski—Nowe, Mnichowski—Radoszków, szewc Strzelau—Schemno, Julian Dobrowolski—Gdańsk, Topczyński—Grudziądz, Szenk—Chwaszczyn, Banięcki—pow. pucki. (Zastępcy: Resel—Gdańsk, Abraham—Oliwa).

Warmja: ks. Barczewski, redaktor Nowakowski—Olsztyn.

Mazowsze pruskie: ks. Gąsowski—Augustów, Łąbuse Bogumił—Hasenberg, redaktor Jaraszyk—Szczytno.

Wychództwo: Po lewej stronie Łąby: Mańkowski—Franciszek—Bochum, Piecha Stanisław—Bochum, Ryba Warszyn—Oberhausen, Wilszkowiakowa—Wanne.

Wychództwo po prawej stronie Łąby: adwokat Koszutski—Berlin, redaktor Kasprzak—Berlin, Simdowicz Jan—Hamburg.

Śląsk: Sikora Ignacy—Gliwice, robotnik Dubiel Paweł—Zabrze, robotnik Szafranec—Orzesze, robotnik Sprysz—Pszow, robotnik A. Szylar z Radzionka, robotnik Skwara Józef—Świętosław, robotnik Baluch—Król. Huta robotnik Ulczok—Janów, robotnik Rymer Józef—Katowice, robotnik Biały Eman.—Żory gospodarz, Czepionka—Rozbark, gospodarz, Nuniot—Morklowiec, gospodarz, Stasiok—Babianice, gospodarz, Karczmarczyk—Nuczesławice, gospodarz, ks. Szkowroński—Ligota, ks. Pośpiech, Sosiński

Dzienniki podnoszą, że przy naradach nad utworzeniem Ligi narodów nie należy tracić z oczu tego niebezpieczeństwa.

Złoto niemieckie jedzie do Paryża.

Berlin. — Niemiecka komisja zawieszona broni donosi o pism berlińskich: Stosownie do 19 punktu warunków zawieszona broni, według których złoto wypłacone Niemcom przez Rosję albo Rumunję ma być zwrócone do rąk koalicji — złota, otrzymanego z Rosji, nie zwrócono, jak podawały pisma berlińskie, rządowi bolszewickiemu w Moskwie, lecz wysłano je do Francji. 93,536 kilogr. czystego złota, wartości 346 milionów marek, jest w drodze do Paryża.

Paryż, 9 grudnia (PAT). — Milijony bolszewickie, znajdujące się teraz pod opieką Francji, będą oddane Rosji. Na mocy pokoju brzesko-litewskiego, państwa centralne otrzymały od bolszewików wszystkie pieniądze w złocie, należące do państwa rosyjskiego. Jednym z pierwszych warunków rozejmu było zniweczenie tego potwornego żądania. Niemcy otrzymali już od rządu Lenina 500 milionów w złocie. Francja podjęła się przyjęcia tej sumy w depozyt. Odpowiednie zarządzenia zostały wydane przez koalicję dla odebrania i przechowania tego złota. Milijony rosyjskie, należące do państwa rosyjskiego, oddane mu będą, jak tylko utworzony będzie prawdziwy rząd i nastaną lepsze warunki bezpiecznego transportu pieniędzy.

Rozruchy w Zagrzebiu.

Kraków. — Z Zagrzebia donoszą pod datą 5-go b. m.: Grupy uzbrojonych żołnierzy urządziły około południa demonstrację przeciw nowemu rządowi. Żołnierze ci, w liczbie kilkuset, zjawili się z karabinami maszynowymi. Ściągnięto wojsko, oddziały marynarzy i sokółów.

Dla uniknięcia starcia cofnęli się marynarze z karabinami maszynowymi do dwóch domów prywatnych. Bandy żołnierskie zażądały wydania karabinów maszynowych, czego jednak odmówiono. Demonstranci zaatakowali wobec tego domy i otworzyli żywy ogień karabinowy, przyczem jednego sokoła zabito.

W odpowiedzi otworzyła załoga, oszańcowana w domach, ogień na atakujących. Po krótkiej potyczce, udało się marynarzom plac oczyścić. Wieczorem żołnierze narodowi urządzili pochody manifestacyjne na cześć regenta Aleksandra. Podczas starcia 13 osób zabito a 17 raniono. Są to przeważnie żołnierze i studenci.

Wybory do sejmiku bawarskiego.

Monachjum, 9 grudnia (PAT). — Rząd bawarski wyznaczył wybory do nowego sejmiku bawarskiego na niedzielę 12-go stycznia. Prawo wyborcze przysługujące wszystkim obywatelom bawarskim obojczy płci, którzy w dniu wyborów ukończyli 20 lat. Biernie prawo wyborcze przysługuje dopiero po ukończeniu 25 lat życia.

Zmiany w banku austriacko-węgierskim.

Budapeszt, 9 grudnia (PAT). — Biuro korespondencyjne donosi: Zastępca gubernatora banku austriacko-węgierskiego, Barkowich, złożył swój urząd. Jego zastępcą mianował rząd sekretarza stanu w ministerjum skarbu, Poppa.

Przeciw bandom hajdamackim.

Kraków, 10 grudnia (PAT). — Dzienniki tutejsze donoszą: Z Sambora, Buczacza i Chyrowa przybyły do Krakowa delegacje, aby tu zażądać pomocy przeciwko bandom hajdamackim, które włączają się po powiatach, rabują, palą i grożą rzezią. Członkowie delegacji opowiadają, że oddział kozaków z Ukrainy, liczący 2,000 ludzi, zajął Sambor i Drohobycz. Oddział ten już przed dwoma tygodniami przybył do Brodów z Ukrainy. Brodscy Ukraińcy nie chcieli jednak tego oddziału puścić w głąb kraju. Później dopiero zmieniono stanowisko i otwarto im drogę do kraju. Kozacy ci, żywiąc się z rabunku, przedostali się pod Sambor i Drohobycz, paląc i rabując. Bandy ukraińskie grasują również w pow. Stryjskim.

Bandy ukraińskie w Jaworowie.

Kraków, 10 grudnia (PAT). — Z Jaworowa donoszą do ziemi przemyskiej: Bandy ukraińskie, oprowadzając „Jaworów”, zamordowały komendanta milicji, por. Kozierodzkiego, i obywatela tutejszego, p. Niemętowskiego, a wracającego od chorego dra Miszewskiego ciężko poranili. Zrabowali oni też sklepy, magazyny i mieszkania Polaków. Jako zakładników wywieźli Ukraińcy: Hr. Leona Dembickiego, hr. Dzieduszyckiego i aptekarza Lachowicza, inż.

Skórskiego i sekr. Rady pow., Czermaka. Dwory polskie w Jaworowie, Nahaczowie, Sukiennicach, Morawach i Parudnie zrabowano. Aresztowania Polaków trwają w dalszym ciągu.

Od osób z pow. Dobromilskiego, którym udało się uciec z pod inwazji ukraińskiej, dowiaduje się „Ziemia Przemyska”, że w pow. tym obrabowano dwory w Łodzińcach, Rybotyczach i w Trójcy. Napady te organizują niejaki Dziubiński i Kot.

Austria a Czechi.

Wiedeń, 10 grudnia (PAT). — Niemiecko-austriacka Rada stanu zaprzecza wiadomościom, jakoby stosunki między niemiecką Austrią zaostriły się do tego stopnia, aby zachodziła możliwość odwołania posła czeskiego Tuszara z Wiednia. W ostatnich czasach nawet w kwestjach najbardziej zawikłych nastąpiła pewna ulga w sytuacji.

O niemieckim Tyrolu.

Wiedeń, 10 grudnia (PAT). — Tutejsze dzienniki donoszą z Innsbrücku: Były poseł do parlamentu austriackiego, a obecny senator włoski Conci i biskup Trydentu Endricini wnieśli do rządu włoskiego memoriał, oświadczający się przeciw przyłączeniu niemieckiego Tyrolu poł. do królestwa włoskiego, albowiem nie leżałoby to w interesie Włoch.

Czesi w Marienbadzie.

Kraków, 10 grudnia (PAT). — Dzienniki tutejsze donoszą z Wiednia, że oddziały czesko-słowackie obsadziły Marienbad.

Wydanie ces. Wilhelma.

Wiedeń, 10 grudnia (PAT). — Droga na Szwarzycarję donoszą: „Morning Post” dowiaduje się, że gabinet angielski oświadczył się za wydaniem b. ces. Wilhelma Hohenzollerna, następcy tronu i gen. Ludendorffa.

Zwycięstwo socjalistów z większością.

Wiedeń, 10 grudnia (PAT). — Z Berlina donoszą: Konflikt między socjalistami niezawisłymi a socjalistami większości zakończył się narazie zwycięstwem socjalistów z większością, albowiem żądanie socjalistów niezawisłych, aby wojska, wracające z frontu, były natychmiast rozbrajane, zostało przez rząd odrzucone. Ponadto część gwardji, co do której obawiano się, że nie uzna Republiki, złożyła przysięgę na wierność Republice.

Ambasador Litwinów.

Wiedeń, 10 grudnia (PAT). — Berneński korespondent „Neue Fr. Presse” donosi, że b. ambasador rosyjski w Londynie Litwinów przybył jako attaché poselstwa rosyjskiego do Sztokholmu. Oświadcza on, że ma pełnomocnictwa do szukania dróg porozumienia między Anglią a Rosją. Rosja jest gotową w zasadzie przychylić się do życzeń Anglii we wszystkich sprawach polityki zagranicznej, nie może jednak zgodzić się na mieszanie się do spraw wewnętrznych w Rosji. Pożyczki rosyjskie będą znowu przez rząd rosyjski uznane. Trudność przedstawia tylko sprawa procentu, ponieważ trzeba się będzie uciec do matorzum.

Przeciw generałom austriackim.

Wiedeń, 10 grudnia (PAT). — Rada stanu ogłasza listę generałów, którzy pobrali bezprawnie z magazynów wojskowych materiały na ubrania i bieliznę. Równocześnie urząd państwowy dla spraw wojskowych postanowił wdrożyć dochodzenia przeciw marszałkowi polnemu, Klepsch-Klothowi, który również pobral z magazynów większą ilość materiałów.

Cesarz Wilhelm chce sobie odebrać życie?

Wiedeń, 10 grudnia (PAT). — „Neues Wiener Journal” donosi z Hagi, jakoby ces. Wilhelm usiłował sobie odebrać życie wystrzałem z rewolweru. Zamiar ten udaremnił jeden z członków świty. B. cesarz jest zupełnie złamany. Całe swoje otoczenie odesłał ex-cesarz do Niemiec.

Kozacy w Tarnopolu?

Wiedeń, 10 grudnia (PAT). — „Reichspost” donosi z Tarnopola: Przed kilku dniami przybyło tysiąc kozaków ukraińskich z Ukrainy rosyjskiej do Tarnopola. Ludność tarnopolska powitała ich entuzjastycznie. Kozacy wcieleni zostali natychmiast do armji ukraińskiej. Armja ukraińska w Galicji wschodniej otrzymuje bezustannie posiłki z Ukrainy rosyjskiej. Z faktów tych wynikałoby, że Ukraińcy przygotowują się do nowej walki o Lwów.

Jak wiadomo, „Reichspost” jest organem ukraińsko-filskim i stale występowała przeciwko Polakom.

Czesi w Czasy i Zilinie.

Cieszyn, 10 grudnia (PAT). — Wojskowy kom. czeski w Morawskiej Ostrawie donosi, że wojska

czeskie obsadziły Czacę i Zilinę na Słowaczczyźnie. Czesi maszerują dalej.

Prusacy w wojsku ukraińskim.

Kraków, 10 grudnia (PAT). — „Czas” donosi ze Lwowa: W ostatnich dniach w walkach z oddziałami ukraińskimi, stoczonych w pobliżu Lwowa od strony wschodniej ujęto kilku żołnierzy pruskich, walczących w szeregach ukraińskich. Według ich zeznań, cały oddział pruski walczy po stronie ukraińskiej. Artylerja ukraińska kierują oficerowie pruscy. Dalej donosi „Czas”, że watachy ukraińskie w okrutny sposób znęcają się nad żołnierzami polskimi.

Ostatnia poczta.

Deklaracja państw koalicji.

Znajdujący się obecnie w Odesie konsul francuski Emil Hennaut, zakomunikował rządowi ukraińskiemu następujące dwie deklaracje:

Pierwsza deklaracja przedstawicieli państw Koalicji:

Francuski konsul w Kijowie, Hennaut, oświadcza, iż państwa Koalicji zamierzają poprzeć obecną władzę w Kijowie, uosobioną w panu Hetmanie i jego rządzie, w nadziei, iż utrzyma on porządek w miastach i wsiach do czasu przybycia w głąb kraju wojsk koalicyjnych. Armje Państw Koalicji pragną wejść do waszego kraju nie jako wrogowie i poskrómiciele, lecz jako przyjaciele narodu, który około dwu lat walczył mężnie razem z nami.

Wszelkie zamachy na istniejącą władzę, wszelki rokosz, który utrudniłby zadanie sprzymierzeńców, będą surowo tłumione. Wobec tego, państwa porozumienia zwracają się do wszystkich z propozycją zachowania spokoju, powrotu do pracy i okazania poszanowania dla porządku.

Konsul Francuski Hennaut, 22 listopada 1918 r.
Druga deklaracja przedstawicieli państw Koalicji:

Państwa Koalicji oświadczają przez swego specjalnego pełnomocnika, Konsula francuskiego w Kijowie, iż postanowiły nie dopuścić do żadnych pogwałceń w rozpoczętej przez patriotów rosyjskich i stanowczo popieranej przez Sprzymierzeńców sprawie przywrócenia ładu i reorganizacji Rosji.

Odbudowa Rosji, jako państwa, wchodzącego do składu zwycięskiego bloku demokratycznych krajów koalicji, urzeczywistniona zostanie podług pragnień wszystkich patriotów i wszystkich elementów, dążących do porządku w Rosji. W szczególności odnośnie do krajów południowej Rosji, tak zajętych, jak i niezajętych przez Niemców i zagrożonych od strony bolszewików, państwa koalicji wyrażają swą niezachwianą wolę utrzymania w nich porządku. Stanowczy ten zamiar w najbliższym czasie poparty zostanie przez siłę zbrojną w takim stopniu, jakiego będą wymagały okoliczności.

Nadto państwa koalicji oświadczają, iż od chwili obecnej czynią odpowiedzialnymi oświadczenia wszystkich przywódców tych partji i organizacji (niezależnie od zabarwienia politycznego), które dążą do stworzenia zamętu i rozpowszechnienia anarchji.

SPROSTOWANIE.

Wymiana depesz pomiędzy poselstwem polskim w Wiedniu a rządem republiki jugo-słowiańskiej miała miejsce nie 1-go grudnia, jak błędnie zostało podane, lecz zaraz po proklamowaniu państwa jugosłowiańskiego. Depesza p. Filipowicza nosi datę 1-go listopada, odpowiedź p. Pogaenika — 4 listopada.

Od Wydawnictwa.

Warunki przedpłaty

„Monitora Polskiego”

na rok 1919!

w Warszawie i w kraju:

rocznie 36 mk., półrocznie 18 mk., kwartalnie 9 mk., miesięcznie 3 mki.

Za granicą:

rocznie 48 mk., półrocznie 24 mk., kwartalnie 12 mk., miesięcznie 4 mki.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Carmen“, jutro „Bal maskowy“.
Teatr Rozmaitości. Dziś „Anioł opiekuńczy“, jutro „Carewicz“.
Teatr Polski. Dziś i jutro „Wyzwolenie“.
Teatr Letni. Dziś i jutro „Polka w Ameryce“.
Teatr Mały. Dziś i jutro „Rzeczywistość“.
Teatr Nowości. Dziś „Piękna Helena“, jutro „Racon Kimmel“.
Teatr Praski. Dziś i jutro „Jadzia wdowa“.
Teatr im. Staszica. Dziś i jutro „Polska idzie!“

Dyrekcja Towarzystwa Ubezpieczeń „Przezorność“

otrzymała zawiadomienie, że polisa na rb. 6000 z: Nr. 9628, wydana w dniu 5 września 1902 r. na imię Józefy Marii Tarasowicz, zaginęła w Jańcie na Krymie.

Podając o tem do publicznej wiadomości, Dyrekcja ma zaszczyt dodać, że zgodnie z uwagą 2 do § 4 ustawy Towarzystwa, zagubiona polisa uznana zostanie za nieważną, jeżeli nie będzie przedstawiona Dyrekcji w ciągu 6 miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia i w tym wypadku w miejsce polisy Nr. 9628 wydany zostanie stronie duplikat.

Ogłoszenie.

Ministerstwo skarbu potrzebować będzie dla tworzących się urzędów celnych na granicy państwa w najbliższym czasie większą ilość (narazie w przybliżeniu po sto):

- 1) wag szalkowych (stołowych) wytrzymałości 10 kg.
- 2) wag pomostowych (dziesiętnych) wytrzymałości 500 kg.
- 3) przynależnych do powyższych wag ciężarków systemu metrycznego a to do każdej wagi:
 - a) 1 ciężarek żelazny na 10 kg.
 - b) 1 taki sam ciężarek na 5 kg.
 - c) 2 ciężarki żelazne po 2 kg.
 - d) 1 ciężarek żelazny na 1/2 kg.
 - e) 1 garnitur (pudełko) z ciężarkami małemi od 5 gramów do 2 dekagr.

Nadto f) do wag pomostowych po 2 ciężarki żelazne po 20 kg.

Mający chęć dostawy zechcą wnieść swoje oferty, podając ceny jednostkowe łącznie z opakowaniem odpowiedniemi do transportowania koleją lub wozem, loco najbliższa stacja kolejowa, do Ministerstwa Skarbu (Nowy Świat 69) najpóźniej do 25 grudnia 1918.

244

Ministerstwo Skarbu.

Zarząd Towarzystwa akcyjnego cukrowni „Ostrowite“

ma zaszczyt podać do wiadomości pp. akcjonariuszów że dnia 10 stycznia 1919 r., o godz. 3-ej po południu odbędzie się w lokalu Zarządu w Warszawie, Sewerynow 5 m. 5 zwyczajne Ogólne Zgromadzenie w 2 terminie, które będzie prawomocne bez względu na liczbę przybyłych akcjonariuszów i zgłoszonych akcji.

Porządek narad obejmuje:

- 1) rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu za 1917/18 rok operacyjny wraz ze sprawozdaniem Komisji rewizyjnej,
- 2) rozpatrzenie budżetu i planu działań na 1919/20 rok operacyjny,
- 3) potwierdzenie udzielonego Zarządowi Kredytu,
- 4) wybór jednego członka Zarządu i jednego kandydata,
- 5) wybór członków Komisji rewizyjnej,
- 6) wnioski Zarządu,
- 7) sprawa powiększenia kapitału zakładowego i zmiany ustawy Towarzystwa.

246

PAŃSTWOWA CENTRALA WĘGLOWA

podaje do wiadomości wszystkich odbiorców b. Królestwa Kongresowego, że zamówienia na węgiel kamienny brunatny i koks (hutniczy i gazowy) winny być składane dwa razy na miesiąc, a mianowicie 10-go każdego miesiąca na pierwszą połowę następnego miesiąca i 25-go każdego miesiąca na drugą połowę następnego miesiąca, i przesłane:

1. Zamówienia na węgiel i koks dla Ministerstwa Wojny, dróg żelaznych państwowych i prywatnych, na potrzeby wszelkiego przemysłu, łącznie z municypalnym (gazownie, elektrownie, wodociągi i t. p.) — bezpośrednio do Państwowej Centrali Węglowej, Warszawa, Jasna 8; adres telegraficzny: Warszawa „Pecewa“.
2. Zamówienia na węgiel i koks dla opalu domowego oraz opalania gmachów prywatnych i publicznych w obrębie miast Warszawy i Łodzi za pośrednictwem Magistratu tych miast — również do Państwowej Centrali Węglowej, Warszawa, Jasna 8; adres telegraficzny: Warszawa „Pecewa“.
3. Zamówienia na węgiel i koks dla opalu domowego, oraz opalania gmachów prywatnych i publicznych (za wyjątkiem wojskowych) dla wszystkich miejscowości, oprócz Warszawy i Łodzi, jak również dla gospodarstw wiejskich na cele omlotowe i dla pługów parowych — do wydziału opałowego Ministerstwa Aprowizacji, lecz nie bezpośrednio, a dla miast b. gubernialnych — za pośrednictwem Magistratów tych miast, dla reszty miejscowości za pośrednictwem powiatowych referentów aprowizacyjnych o 5 dni wcześniej, niż zamówienia wymienione w 1-m i 2-m punkcie.

Wszystkie zamówienia winny być podawane w tonnach (tonna = 10 korcom = 10 cntn. mtr. = 61 pudom) i zawierać: ilość, gatunek, imię i nazwisko lub firmę odbiorcy, oraz stację odbiorczą. Wszystkie zamówienia, nadesłane w terminach późniejszych od wyżej wymienionych, uwzględniane nie będą.

Równocześnie z przesyłaniem zamówień należy wpłacać do Oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Sosnowcu na rachunek bieżący Biura Sprzedaży Węgla Państwowej Centrali Węglowej w Sosnowcu, tytułem kaucji:

- a) w stosunku: 90 marek za tonnę gatunków grubych (gruby i kostki), 80 marek za tonnę gatunków średnich (orzeczków), 60 marek za tonnę pospółki i 45 marek za tonnę miału;
 - b) kosztu przewozu kolejowego zamawianej ilości od st. Sosnowiec do stacji odbiorczej.
- Zamówienia, na które w swoim czasie nie będzie wpłacona wymieniona wyżej kaucja, wykonywane nie będą.

UWAGA. Termin nadsyłania zamówień na 2-gą połowę Grudnia przedłużony jest wyjątkowo do 10-go Grudnia, a na 1-szą połowę Stycznia — do 15 Grudnia.

Warszawa, dnia 6 Grudnia 18 r.

Kierownik Biura

Inspektor Państwowej Centrali Węglowej

Jerzy Paprocki.

Kazimierz Kasiński.

Ministerstwo Skarbu.

W wykonaniu dekretu Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego z dnia 30-go października 1918 r. oraz uchwały Rady Ministrów z dn. 3 listopada 1918 r. Ministerstwo Skarbu ogłasza niniejszem emisję krótkoterminowych zobowiązań skarbowych (asygnat) 1918 r. na warunkach następujących:

1. Krótkoterminowe zobowiązania skarbowe (asygnaty) 1918 r. zabezpieczają się całym majątkiem Państwa Polskiego i wszystkimi jego dochodami.
2. Ministerstwo Skarbu wypuszcza wspomniane asygnaty w odcinkach po 500, 1000, 5000, 10000 mk. polskich względnie koron a. w.
3. Asygnaty będą oprocentowane w stosunku 50/0 rocznie, przy czem procent będzie wypłacony nabywcom za rok z góry przez potrącenie go z ceny sprzedażnej z odpowiedniemi dyskontem w zależności od daty nabycia.
4. W dniu 1 listopada 1919 r. Skarb Polski wycofa asygnaty w drodze wykupu w walucie, w której asygnaty wydane zostały, lub w razie przejścia Państwa Polskiego do nowej waluty, — w nowej walucie polskiej podług kursu, który obowiązywać będzie dla konwersji wszelkich zobowiązań płatniczych.

Zapisy na wspomniane asygnaty przyjmują, począwszy od dn. 5 listopada 1918 r., poniżej wyszczególnione banki w swych instytucjach centralnych i oddziałach:

- Bank Handlowy w Warszawie
- Bank Dyskontowy Warszawski
- Bank Zachodni w Warszawie
- Bank Przemysłowy Warszawski
- Bank Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, filja Warszawska.
- Bank Ziemiański w Warszawie
- Bank Właścicieli Nieruchomości w Warszawie
- Bank Towarzystw Spółdzielczych w Warszawie
- Bank Kredytowy w Warszawie
- Warszawskie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu
- Związek Ziemian
- Kasa Pożyczkowa Przemysłowców Warszawskich
- Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa
- Dom Bankowy S. Natanson i S-wie w Warszawie
- „ „ Adam Piędzicki „ „
- „ „ D. Szereszowski „ „
- „ „ A. Peretz i S-ka „ „
- Bank Handlowy w Łodzi
- Bank Kupiecki Łódzki
- Towarzystwo Wzajemnego Kredytu Przemysłowców Łódzkich
- Bank Ziemi Polskiej w Lublinie
- Kasa Pożyczkowa Przemysłowców Lubelskich
- Lubelskie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu

- Galicyski Ziemiański Bank Kredytowy, filja w Lublinie
- Wspólna Reprezentacja Banku Krajowego i Banku Przemysłowego w Lublinie i Dąbrowie Górniczej
- Włocławskie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu
- Kieleckie „ „ „
- Drugie Radomskie „ „ „
- Płockie „ „ „
- Kaliskie „ „ „
- Siedleckie „ „ „
- Piotrkowskie „ „ „
- Ciechanowskie „ „ „
- Dąbrowskie „ „ „
- Konińskie „ „ „
- Krasnostawskie „ „ „
- Łaskie „ „ „
- Łęczyckie „ „ „
- Łowickie „ „ „
- Łukowskie „ „ „
- Miechowskie „ „ „
- Mławskie „ „ „
- Noworadomskie „ „ „
- Olkuskie „ „ „
- Ostrowieckie „ „ „
- Pabjanickie „ „ „
- Płońskie „ „ „
- „ Ziemiańskie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu

- Sieradzkie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu
- Wieluńskie
- Zamojskie Ziemiańskie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu
- Zyrardowskie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu
- Kasa Pożyczkowa Przemysłowców Łomżyńskich
- Bank Krajowy we Lwowie
- Bank Przemysłowy we Lwowie
- Galicyski Bank Hipoteczny we Lwowie
- Galicyski Ziemiański Bank Kredytowy we Lwowie
- Bank Kupiecki we Lwowie
- Bank Zaliczkowy we Lwowie
- Akcyjny Bank Związkowy we Lwowie
- Bank Związku Ziemian we Lwowie
- Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu w Krakowie
- Bank Oszczędnościowy w Krakowie
- Towarzystwo Kredytowe Ziemiańskie
- „ „ Miejskie Warszawskie
- „ „ „ Łódzkie
- „ „ „ Kaliskie
- „ „ „ Piotrkowskie
- „ „ „ Kieleckie
- „ „ „ Lubelskie
- „ „ „ Płockie
- „ „ „ Siedleckie
- „ „ „ Suwalskie
- „ „ „ Łomżyńskie.